

дрѣхата си и голъ да слуша думитѣ му; или друго яче че нѣма да се стѣгласи за да се разговаря даже, ако би дошелъотъ Зевсъ. Обаче, Дандамиса най тихо като го слушаше, когато т. е. говореше за Сократа, Питагора и Диогена каза че му се виждаха ония хора за мудри мжжие, но че живѣеха тѣй шото уважаваха много законитѣ. А други казваха че Дандамисъ, нищо не бѣ казалъ освѣнъ това; „За какво е дошелъ Александръ до тукъ и е бжхталъ толкозъ пжтъ?“ А Калана убѣди го Таксилъ да се прѣдстави прѣдъ Александра. Та се наричаше Сфиний; но по причина че по Индийски казваше родѣ, виѣсто радуйте се, когато поздравляваше хората, за то се нарече отъ Еллитѣ К а л а н ѣ. За него казваха че бѣ изложилъ на Александра и примерътъ за власта му, и ето го: хвърли т. е. една суха аргасана кожа въ срѣдата имъ, тогазъ стѣпи на единъ край на нея, та всичкитѣ други крайща станаха. И като направи сжщото нѣщо съ всичкитѣ крайща, показваше той че сжщото ставаше, догдѣто като стѣпи на срѣдата и тѣй всичкитѣ крайща тогазъ останаха недвижими. Съ тойзи примеръ Философътъ искаше да докаже на Александра че той трѣбваше да стѣпи въ срѣдата на властта, а да не се скита на далечъ.

§ 66. Прочее, Александръ като слазаше по рѣкитѣ за къмъ морето, та закѣснѣ около седмъ мѣсеци. И слѣдъ като влезе съ корабитѣ си на Океантъ, та плувна къмъ островтъ когото